

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De aduentu domini in carnem. Cap[itulum]. i.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Reuerendissimi patris

domini Petri de naralsibus veneri episcopi equilini catalogi
sanctorum opus feliciter incipit.

Liber primus ab aduentu domini vsq ad eius natiuitate.
De aduentu domini in carnem. Cap. i.

Duētus domini genera

lis duplex ab ecclesia colitur. Primus ad
saluandū. Secūdus ad iudicandū. Primus
de preterito celebratur. Secūdus de futu
ro formidatur. De primo Luc. fix. Venit
filius hominis querere et saluum facere:
quod perierat. De secūdo Esa. ij. Dominus
ad iudicium veniet cum senatōib⁹ populi.
Aduentus ergo in carnem: qui fuit ad
saluandum quattuor agit septimanis:
ppter causam superius assignatam: quia
scz ipsum aduentum christi precesserūt le

gis naturalis inspiratio: circūcisionis indicio: legis scripte impositio: et
prophetie attestatio: que oia in quattuor dominicis: vt superius ponit:
figuratur. Circa aduentū autē ad saluandū duo videnda sunt: scz adue
nendi oportunitas: et aduentus vtilitas. Oportunitas ostendit. Pri
mo ex parte hominis qui conuictus fuit: primo de malicia tempore legis
naturalis: quia cum ipsa lex iuberet proximū non ledere: primogenitus
ade caim abel fratrem innocentē occidit. Secūdo de ignorantia tpe circū
cisionis: quādo videlicet homo idolatrans in pessimos errores decidit.
nam et tūc tēporis idolatria incepit. Tertio de impotentia legis scripte
que quidem lex in gum imporrabile et mandatu homini fragili impossibi
le imposuit. Oportune ergo filius dei venit: quando homo de malicia:
ignorantia: et impotentia conuictus fuit: ne si anteuenisset: homo medici
ne gratus non fuisset. Ipse etiā veniens sua potentia hominis impoten
tiam subleuauit: sua sapientia ignorantiaz illustrauit: suaq gratia mali
ciam expugnauit. Secundo ex parte temporis: quia vbi venit plenitudo
temporis misit deus filium suum etc. Gal. vij. quod quidem tēpus adimple
tum fuit per quattuor premissa: que aduentū dominicū pcesserunt. Luz
em vidit dei filius hominē nec lege nature: nec circūcisionis signaculo:
nec lege scripta: nec prophetarū oraculis a peccato liberari posse: desce
dit conferre gratiam: in qua nos deo gratificās a peccato redemit. Ter
tio ex parte vulneris et morbi vniuersalis. Nam cum morbus erat vniuer
salis opportunū fuit vniuersalē adhibere medelā. Etenim ante aduentum
christi eramus ignorantes siue ceci: penes eternis obligati: serui diabo

li: mala peccati consuetudine vincit: in tenebris obvoluit: exules a patria expulsi. Ideo: egessimus doctore: redemptore: liberatore: eductore: illuminatore: et salvatore. Hec autem omnia in vij. antiphonis maioribus habentur. que cantantur ante xpi natiuitate ostenduntur. In prima dicit: veni ad docendum nos via prudentie. In secunda: veni ad redimendum nos in brachio extenso. In tertia: veni ad liberandum nos in noli carere. In quarta: veni et educ vici de domo carceris etc. In quinta: veni et illumina cedentes in tenebris etc. In sexta: veni salva hominem: et hoc in persona gētiū: quia illa antiphona incipit. O rex gentium. In septima vero clamatur pro salute iudeorum: quibus deus dederat legem: ideo incipit. O emanuel rex et legis noster. et infra: veni ad salvandum nos etc. Utilitas autem ipsius adventus patet luc. vij. ubi se missum testatur dicens. Spiritus dñi super me etc. Ad pauperum consolationem. Ad contritorum sanationem. Ad captivorum liberationem. Ad indoctorum instructionem. Ad peccatorum remissionem. Ad humani generis redemptionem. Et ad meritorum retributionem. Hec omnia originaliter prophetantur de xpo Esa. lxi. Augustinus autem ponit alias utilitates dicens: quod xps more mercatoris ventens dedit et accepit. Accepit: quod hic abundat. scilicet nasci: mori: et laborare. Dedit renasci: resurgere et in eternum regnare. Bernardus insuper ponit tres utilitates supra tactas dicens: quod necessarius fuit nobis salvatoris adventus: ut in nobis per fidem habitas illuminet cecitatem nostram: et nobiscum manens adiuvet infirmitatem nostram: et pro nobis stans propugnet: et purget iniquitatem nostram.

De adventu dñi ad iudicium. Cap. ij.

Adventus do

mini ad iudicium: sicut et adventus in carnem quattuor agit septimanis: eo quod et ipsum adventum sicut et primus quattuor tempora precedere debent. Primum fuit tempus apostolorum: in quo fuit persecutio iudeorum: qui christum ecclesie caput primo in seipso deinde in suis apostolis persecuti sunt: et duravit usque ad tempora neronis imperatoris. Secundum fuit tempus martyrum: in quo fuit persecutio paganorum a Nerone primo christianorum persecutore usque ad Constantinum augustum. Tertium fuit tempus doctorum: in quo fuit persecutio hereticorum a Constantino imperatore usque ad karolum magnum. Quartum est tempus confessorum in quo ad presens sumus a karolo magno usque ad antichristum. Et notandum: quod ecclesia in adventu domini quedam cantica leticie canit: ut alle-

luia: et hoc propter primi adventus consolatio nem: quedam vero deponit: ut Te deum laudamus. et Gloria in excelsis. propter secundi adventus trepidationem. Circa secundum adventum duo videnda sunt: scilicet antecedentia iudicium et concomitantia. Antecedentia sunt tria: scilicet signa terribilia: antichristi fallacia: et ignis vespemertia. Signa terribilia ponunt luc. xij. Erunt signa in sole etc. quod apoca. vi. declarat. Sol factus est niger tanquam saccus cilicinus: et luna facta est sicut sanguis: et stelle celi ceciderunt super terram: quod ad litteram de eclipsi solis et lune: et de super abundantia intelligi potest: vel metaphisice de imperio romano eclipsato: et ecclesia sanguine innocentium maculata: et de predictatoribus de celo ecclesie cadentibus propter errores potest exponi. Hieronymus autem in annalibus hebreorum invenit quindecim signa iudicium precedentia: sed vtrum continua an interpolata non expressit. Prima die mare se erigat. xl. cubitis super montes stans in loco suo quasi murus. Secunda die tantum descendit: quod vix possit videri. Tertia marine belue apparatus super mare dabunt magister usque ad celum. Quarta ardebit mare et aqua. Quinta arbores et herbe dabunt rorem sanguinis volatilibus congregatis in capis. Sexta ruent edificia: et flumen ignis ab occasu usque ad orientem contra celum exurget. Septima petre ad invicem collidentur et scident. Octava erit generalis terremotus: ita ut nullum animal stare possit. Nona motes solo equabunt. Decima exibunt homines de cavernis et velut amentes ibunt: nec loqui poterunt. Undecima ossa mortuorum super sepultura colligentur. Duodecima stelle ex se igneas comas emittent: animalibus cunctis in campis sponte coegregatis. Decimatercia morientur viventes: ut cum mortuis resurgant. Decima quarta ardebit celi et terra. Decima quinta fiet celi novum et terranova: et resurgent omnes. Antichristi autem fallacia fiet quattuor modis. Primo per callidam suasionem et falsam scripturarum opinionem. Nitetur enim ex scriptura ostendere se messiam in lege promissum: et legem xpi destruet. ps. Constituite domine legem super eos. Blosa. i. antichristum legis prave lato: ex. Secundo per miraculosa operationem. secunda Thessa. ij. Locus adventus sui operationem sathane in omnibus virtutibus et signis et prodigiis mendacibus. Tertio per donorum largitionem. dan. xij. Dabit eis potestates in multis: et terram dividet gratis: quod glosa de antichristo exponit. Quarto per tormentorum illationem. dan. viij. supra quod credi potest: vivet sa vastabit. Ignis autem vehementia dñi premitteret. Primo propter mundi innovationem: quod purgabit et renovabit elementa. Secundo propter hominum purgationem: ut sit tunc bonis vivitibus in locus purgatorum. Tertio propter maiorem